

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg vil så gerne starte med at takke hr. Arne Melchior og tak til statsministeren for en udmærket redegørelse.

Jeg synes, at redegørelsen bar præg af, at statsministeren og regeringen fuldt ud erkender, at nu ser Folketinget ud på denne her måde. Det er måden at henvende sig til Folketinget på ikke at udelukke nogen, ikke at køre for stærkt frem med ideologiske mærkesager.

Der er blevet tilstrækkelig meget ødelagt i samarbejdet i Folketinget ved, at man ikke kunne tale med hinanden herinde. Jeg synes, statsministerens redegørelse lagde op til samtale og dialog, og statsministeren skal ikke fra CD som fra anden side høre bebrejdelser om, at det var for tyndt, eller at der manglede mærkesager. Vi var meget tilfredse med statsministerens redegørelse, som jeg syntes var uden rituelle markeringer, men en ægte fremstrakt hånd.

Naturligvis må jeg så også takke for statsministerens ord til Centrum-Demokraterne og de øvrige midterpartier, men selvfølgelig specielt til CD. Vi bemærkede, at det oven i købet kom inden behandlingen af situationen i Sovjet, og det vil sige, at det må have ligget statsministeren på sinde, og vi vil gerne kvittere for statsministerens bemærkninger om vort partis loyalitet ved at sige, at det stiller vi meget gerne op til i den kommende folketingsssamling.

Jeg synes, der er meget, der tyder på i det hele taget, at vi i denne folketingsssamling måske kan få brudt det dødvande, som har hængt lidt for tungt i luften herinde: hvem der ikke kunne tale med hvem, hvem der ikke kunne være i stue med hvem, hvilke emner man ikke måtte tale om, når de og de var til stede, og jeg synes, det er velkomment. Det kunne være, at vi fik en helt spændende og morsom folketingsssamling, og det ville ikke være nogen skade til.

Både i regeringens redegørelse og fra mange andre sider gøres der opmærksom på, at man må skabe en dagpengereform, og at hele spørgsmålet om arbejdsmarkedets organisering står meget højt på dagsordenen. Vi vil gerne deltage i alle drøftelser om dagpengereform, om arbejdsmarkedets organisation og indretning, fleksibilitet eller mangel på samme, men jeg røber vel ingen hemmelighed ved at

sige med det samme, at vi deltager ikke i et ideologisk felttog.

Der er givetvis mange områder, hvor Folketinget måske nu – selvfølgelig under indtryk af beskæftigelsessituationen – må fremskynde udviklingen. Men vi vil også gerne fremhæve, at vi er opmærksomme på, at udviklingen allerede er i gang på forskellige områder. Vi har fra CD's side, så længe jeg kan huske det, været tilhængere af indslusningsløn, for at nævne et eksempel. Vi er helt opmærksomme på, at man på visse områder allerede er begyndt at nærme sig en indslusningsløn under overenskomstforhandlingerne, og det er muligt, vi skal skynde på den udvikling. Jeg tror personlig på, at det er af værdi for de unge menneskers mulighed for at få beskæftigelse, at vi kommer videre ad den vej, men der er ingen grund til at tage et stort ideologisk slagsmål om det, fordi vi netop kan se, at der er en gryende erkendelse. Men vi skal muligvis speede op på det felt.

Det samme gælder vel med hensyn til faggrænserne, som mange, herunder også OECD, har peget på. Jeg tror ikke, det forekommer fagbevægelsen fjernt. Man ser jo adskillige ymte sig i denne sag, og jeg tror også her, at vi kunne finde dialogmuligheder med fagbevægelsen. Det er selvfølgelig først og fremmest regeringen, der skal tage den dialog, og ikke vi andre, men jeg vil gerne opfordre regeringen til at gå så lempeligt til værks uden dog at gå på kattepoter. Hvis man får skabt den tillid mellem fagbevægelse og regering netop ved at undgå de ideologiske tiltag, tror jeg egentlig, at meget kan nås.

Mange lægger vægt på, at en anderledes finansiering af dagpengene kunne betyde en mindskelse af arbejdsløsheden. Det tvivler vi dog på i CD. Det er i hvert fald svært at blive overbevist for alvor om, at lønmodtagerorganisationerne, som jo rent faktisk har vist tilbageholdenhed, har vældig stor indflydelse på, om medarbejderne bliver fyret rundt omkring eller ej, men vi vil ikke afvise drøftelsen. Kan der komme nye argumenter frem, kan der komme andre modeller og andre måder at få denne diskussion i gang på, er CD helt parat til at deltage i den, men igen under den væsentlige forudsætning, at vi ikke ønsker ideologisk prægede forslag og navnlig ikke noget, som man forventer at kunne trumfe igennem med et smalt flertal.